

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Accidental

Sempre m'ha fet una certa gràcia que quan l'alcalde titular es pren unes merescudíssimes vacances, al substitut el qualifiquin com Accidental. ¿Fora del curs regular, casual, contingent, no essencial? Déu n'hi do de pilotes fora. Per democràtic que hagi estat el procés de ser escollit alcalde titular, ¿que no ho són tots d'accidentals, contingents? Potser qui menys accidental hagi estat, sigui l'alcalde **Antoni Siurana** amb vint-i-dos anys jugant al Monopoly i a l'Oca. Aquests dies, el **Toni Postius** esdevé alcalde accidental de Lleida, i pel que es veu, s'ho passa teta passejant-se arreu, fins per la devaluada i decrepita Estació d'Autobusos (de la nova el més calent encara és al congelador), apostatant, com no, contra el parc comercial de Torre Salses, i escrivint ecumèniques homilies dominicals, tot assegurant que mai dels mais s'havia donat tanta complicitat (i somnis humits) amb les autoritats catalanes (vaja, les que remenen les ostres a Barcelona) i que Lleida serà Xauxa quant a oportunitats futures. Tot apunta a que aquest alcalde accidental ja es veu senyorejant l'escena, com la gata maula **Eve Harrington**, l'arribista suplent a la pel·li "*Eva al desnudo*", recorden? 'Quien va a Sevilla pierde su silla', avisen Ebre enllà. En el competitiu món de la indústria teatral, tant en el "show business" com en la faràndula rodamon, als suplents, als substituïts se'ls coneix com a toies. Clar que a l'estiu, tota cuca viu.